

HET AFSCHEIDSCOLLEGE VAN PROF. P. H. BUISMAN

16 juni 1958

Velen zullen zich deze warme dag heugen, gezeten in de broeiend hete collegezaal van het Tandheelkundig Instituut te Utrecht, waar traditiegetrouw de scheidende hoogleraar in de Prothetische Tandheelkunde zijn afscheidscollege gaf voor een in hoge mate geïnteresseerd gehoor. Bijeen waren hier bestuurderen der universiteit, vertegenwoordigende hoogleraren der medische faculteit, tandheelkundige hoogleraren der Utrechtse en Groningse opleidingen, vele stafleden, studenten, personeel en voorts vertegenwoordigers van talrijke professionele organisaties en verdere belangstellenden.

Elders vindt men de inhoud van dit college in zijn geheel afgedrukt, hetgeen een weergave van dit oorspronkelijk betoog overbodig maakt. Een rij van sprekers getuigden van hun belangstelling voor dit eerstmalig gebeuren.

Namens het College van Curatoren der Utrechtse Universiteit en in plaats van de noodgedwongen afwezige president curator Jhr. Dr. M. L. VAN HOLTHE TOT ECHTEN, gaf de curator Mr. H. L. B. J. M. VAN LANSCHOT een kort overzicht van de beroepsactiviteit, sinds Prof. BUISMAN op 26 november 1907 tot tandmeester werd bevorderd. Na 40 praktijkjaren te Tiel, vond in 1948 zijn benoeming plaats tot gewoon hoogleraar te Utrecht, waarbij hem aanvankelijk tevens de functie van directeur van het Tandheelkundig Instituut toeviel. Dit betekende destijds een wel bijzonder zware taak, daar een geheel nieuwe staf moest worden samengesteld en zowel het wetenschappelijke personeel als de studenten te kampen hadden met de synchroon aflopende 4-jarige en zich ontplooiende 6-jarige opleiding. Spreker uitte zijn bewondering voor de veelzijdige werkzaamheid en het onafhankelijke inzicht, zoals dat naar voren komt uit zijn talrijke, stylistisch zeer verzorgde, publicaties, uit zijn voorzitterschap van de Raad van Beroep en uit de vele andere functies. Grote waardering was allengs gegroeid in de tien jaren van universitaire arbeid, waarbij in het bijzonder het zo geslaagde persoonlijke contact met de studenten naar voren komt.

Vervolgens belichtte de Rector Magnificus Prof. Dr. L. SEEKLES de figuur van BUISMAN als lid van de Senaat. Hij karakteriseerde hem als een

irenische persoonlijkheid, een bemiddelaar en vredestichter, zonder dat overigens deze eigenschappen binnen de zo vredige senaat hun praktische waarde hadden moeten bewijzen. Wel memoreerde hij de door velen ervaren steeds parate hulpvaardigheid en belangstelling bij veelsoortige universitaire gebeurtenissen. Tot slot sprak hij de hoop uit, dat dit afscheid een blijvend contact met de senaat niet in de weg zal staan.

Als woordvoerder van de Sectie Tandheelkunde van de Medische Faculteit en tevens van de Wetenschappelijke Staf en van het administratief en technisch personeel schetste vervolgens de Hoogleraar-directeur van het Tandheelkundig Instituut, Prof. Dr. H. M. J. SCHEFFER zijn scheidende collega als een strijdmakker, met wie hij jarenlang de veelvormige problemen van het onderwijs had trachten op te lossen, in ongetelde commissies reeksen rapporten had moeten opstellen en die hij had leren hoogschatten om zijn karakter, zijn gedegen kennis en belezenheid en vooral ook om zijn bescheidenheid.

Prof. Dr. K. C. WINKLER, sprekend voor de Sectie Geneeskunde, schilderde de moeilijke positie van een hoogleraar, die zichzelf moet kunnen wegcijferen om anderen de gelegenheid te geven op te klimmen. Hierin zo goed te zijn geslaagd, daarvoor is men BUISMAN grote dank verschuldigd. Bijzondere dankbaarheid moet hem evenzeer ten deel vallen voor de goede samenwerking met de medische faculteit door hem van den beginne opgebouwd. Aan zijn werkzaamheid is het te danken, dat een goede sfeer van samenwerking werd opgebouwd binnen het zich omvormend tandheelkundig onderwijs, waar mogelijkheden te over waren voor het tegendeel. Een uitstekende staf werd opgebouwd, aan welks ontwikkeling hij zijn krachten heeft gegeven.

Als oudste conservator van de Prothetische Afdeling releveerde A. J. VAN AMERONGEN, ervaren door zijn arbeid onder gevreesde prothetisten in het buitenland, de goede uitzondering binnen zijn staf; deze droeg stellig het stempel van zijn leiding, maar werd daarnaast veel vrijheid gelaten, terwijl gerechtvaardigde kritiek steeds in aangename vorm werd gegeven. Veel lering had de staf kunnen trekken uit het milde en toch gefundeerde oordeel speciaal ten aanzien van de studenten. Een ondanks onvolkomenheden uitstekend werkende afdeling was opgebouwd, door een hoogleraar, die zijn onderwijs niet van achter een bureau, doch demonstrerend in de practicumzaal in persoonlijk contact gaf.

De Heer K. DE MAN, praeses van de T.S.V. „John Tomes”, prees zich gelukkig, dat het contact van de studenten met hun leermeester in diens hoedanigheid van erelid der vereniging voor de toekomst verzekerd was. De wijze, waarop de studenten steeds konden profiteren van het daad-

werkelijk en persoonlijk onderricht op de practicumzalen en de parate belangstelling ook buiten het instituut bij de vele manifestaties, zal allen steeds bij blijven.

De voorzitter van het Nederlands Tandheelkundig Genootschap, Dr. J. B. VISSER, sprekend uit naam van de drie beroepsorganisaties, achtte zich, gezien de daartoe noodzakelijke tijd, ontslagen de verdiensten van de scheidende hoogleraar op te sommen. Zijn plaats in het beroepsleven is een bijzonder eervolle. De allerwege geoogste waardering voor zijn persoon is enerzijds gegrondvest op de lenigheid van geest, waardoor versterde inzichten hem vreemd waren en aanpassing aan veranderingen in het beroepsleven bij hem vanzelf sprekend was; anderzijds vindt zij haar fundering in zijn grote deskundigheid in allerlei vraagstukken en in zijn onafhankelijk oordeel. Conflictsituaties waren bij hem niet mogelijk door zijn diep respect voor de medemens, ook indien tegenstander.

Prof. M. HUT, voorzitter van de Stichting „Tijdschrift voor Tandheelkunde”, memoreerde in tegenstelling tot de andere sprekers niet de laatste, doch de eerste tien jaren van BUISMAN's beroepsactiviteit. Reeds vroeg geeft de jonge practicus blijk van zijn ruime interessesfeer en van zijn stylistische gaven. Al in zijn eerste publicaties toont hij goed te kunnen observeren en weer te geven. Vele originele inzichten werden in geschrifte vastgelegd; zo wijst hij reeds in 1918 op de waarde van de röntgenopname voor de diagnostiek. Ook de sociale sector heeft zijn belangstelling. Het Tijdschrift voor Tandheelkunde heeft sindsdien zijn onverflauwde belangstelling gehad. Een leeftijdsgrens kent men bij het tijdschrift gelukkig niet. Spreker acht het een voorrecht bij deze gelegenheid de hoofdredacteur, als derde in de geschiedenis van het wetenschappelijk orgaan van de Nederlandse tandheelkunde, de Gouden Medaille van het Tijdschrift aan te mogen bieden. Uit naam van de tandheelkundige hoogleraren der Universiteit te Groningen vertolkt hij de aldaar bestaande grote waardering voor zijn wetenschappelijke en didactische werkzaamheid.

Tot slot beantwoordde Prof. P. H. BUISMAN de sprekers en gaf uiting aan zijn diepgevoelde erkentelijkheid voor hetgeen zij meenden tot hem te moeten zeggen en voor de vele hem aangeboden geschenken.

Een druk bezochte receptie besloot deze middag.

Als eerste tandheelkundige hoogleraar moet professor BUISMAN zijn plaats inruimen voor zijn opvolger. Wat het klimmen der jaren niet vermocht, heeft de kalenderleeftijd geruisloos tot stand gebracht. Een otium cum dignitate kan hem nauwelijks worden toegewenst: de rust is deze actieve vitale geest nu eenmaal vreemd en de dignitas bezit hij reeds jaren.

J. MURCK JANSEN 40 JAAR TANDARTS

Op 5 juli j.l. was het 40 jaar geleden, dat J. MURCK JANSEN tot tandarts werd bevorderd.

Collega MURCK JANSEN oefent gedurende vele jaren zijn drukke praktijk in het Centrum van Rotterdam uit en geniet daar een speciale bekendheid om zijn grote belangstelling voor de prothetische behandeling van verhemelte-defecten. Een belangstelling, die hem ertoe gebracht heeft een verfijnde apparatuur toe te passen ten behoeve van zijn patiënten, die door 'n dergelijk defect ernstig gehandicapt zijn.

Herhaalde malen heeft hij door demonstraties van patiënten en theoretische verhandelingen over dit onderwerp in tandartsen- en artsenkringen van zijn kennen en kunnen op dit gebied getuigd.

Zijn interesse voor de tandheelkundige wetenschap in 't algemeen bleef niet onopgemerkt in den lande en het was dan ook begrijpelijk, dat op hem een beroep werd gedaan in de Nederlandse Vereniging van Tandartsen een bestuursfunctie te vervullen, hetgeen hij gedurende verschillende jaren op lofwaardige wijze heeft gedaan.

De redactie van het T. v. T. wenst hem op deze plaats nog vele goede jaren toe, een wens waarbij vele collega's zich gaarne zullen willen aansluiten.

MINISTERIE VAN MARINE

*Geldelijke steun voor studenten in de geneeskunde en tandheelkunde *)*

Voor een aantal studenten in de geneeskunde en studenten in de tandheelkunde, alsmede voor een aantal jongelieden, dat in 1958 een studie in een van deze wetenschappen zal aanvangen, bestaat de mogelijkheid tot het aangaan van een verbintenis bij de zeemacht, ten einde, na deze studie met geldelijke steun van rijkswege te hebben volbracht, gedurende tien achtereenvolgende jaren als beroepsofficier-arts, c. q. beroepsofficier-tandarts bij de zeemacht te dienen.

Voor studenten in de tandheelkunde, die tenminste het kandidaatsexamen met gunstig gevolg hebben afgelegd, bestaat bovendien de mogelijkheid vorenbedoelde verbintenis voor de tijd van vijf achtereenvolgende jaren aan te gaan.

Toelating tot het aangaan van een bovenbedoelde verbintenis en toekenning van geldelijke steun ten behoeve van de studie zullen geschieden overeenkomstig de „Voorschriften studenten geneeskunde a. s. officieren-arts zeemacht”, c. q. de „Voorschriften studenten tandheelkunde a.s. officieren-tandarts zeemacht” (Koninklijke besluiten van 11 november 1948, Stb. I 501, van 6 november 1952, Stb. 550, en van 8 februari 1956, Stb. 75).

Inlichtingen worden verstrekt door de inspecteur van de geneeskundige dienst der zeemacht, Duinroosweg 7, 's-Gravenhage, telefoon 182210, toestel 592.

Sollicitaties dienen vòòr 15 juli 1958 te worden ingediend bij de Minister van Marine Lange Voorhout 7, te 's Gravenhage. Voor studenten, die het kandidaatsexamen met gunstig gevolg hebben afgelegd, is de mogelijkheid tot aanmelding doorlopend opengesteld.

Ned. Staatscourant 10 juni 1958

*) De redactie ontving dit bericht te laat om nog in het juni-nummer te plaatsen.

KLINISCHE AVOND VOOR TANDARTSEN IN HET
ACADEMISCH ZIEKENHUIS TE GRONINGEN

Op vrijdag 13 juni 1958 werd de 28e klinische avond gehouden.

Het programma omvatte :

1. J. L. BECKER – bovenkaaksfractuur met twee fracturen van de mandibula, met patiënt en projecties
2. H. H. VERKERK – demonstratie van een patiënt met recidief van fenytoïne-hyperplasie van de gingiva, met patiënt en projectie
3. Prof. K. G. BIJLSTRA – demonstratie van een volwassen patiënt met Johnson twin wires, met patiënt en projecties
4. I. W. BERGSMAN – de tandstand bij prothesen voor blaasmusici, met patiënt en projecties
5. Mej. C. E. LE GRAND – enkele gevallen van agenesie van gebitselementen, met projecties
6. G. BOERING – enige gevallen van dubbeltanden, met projecties
7. Dr. F. VON BARTHELD – mechanische preparatie van het wortelkanaal
8. J. A. FOGTELOO – triopasta

UNIVERSITAIR ASYLFONDS

Het Universitair Asyl Fonds verwacht dat binnenkort een aantal studenten, die om des gewetens wille uit één der landen van achter het ijzeren gordijn gevlucht zijn, en thans verblijven in vluchtelingenkampen in Oostenrijk, Italië, Griekenland en Duitsland, in Nederland arriveren.

Het is goed dat deze studenten, nadat zij in Nederland zijn aangekomen de eerste tijd in een gezin doorbrengen, omdat zij daar de meeste kans hebben zich de eerste beginselen van de Nederlandse gewoonten en de Nederlandse taal eigen te maken.

In die tijd kunnen zij zich dan ook oriënteren over de mogelijkheden die de Nederlandse Universiteiten en Hogescholen hun bieden. Juist daarom is het gewenst dat de studenten bij Nederlandse academici gehuisvest kunnen worden en dit is de reden dat deze oproep in dit blad geplaatst wordt.

Wanneer U bereid bent gastvrijheid te verlenen aan één van deze gevluchte studenten dan verzoeken wij U contact op te nemen met de Stichting Universitair Asyl Fonds, F. C. Dondersstraat 11, Utrecht, telefoon 030/22875.

EEN ONDERSCHIEDING

Benoemd tot corresponderend lid van de „Deutsche Gesellschaft für Kieferorthopädie”
J. A. C. DUYZINGS, tandarts te Utrecht.